

***Svar på interpellation (2010:7) från Roger Mogert (S) om
"Klåfingrigheten" i kulturpolitiken.***

Roger Mogert (S) har ställt följande frågor till mig angående "klåfingrighet" i politiken:

- Är kulturborgarrådet inte informerad om att kulturnämndens riktlinjer för fördelning av stöd innehåller skrivningar om att stadens stöd ska främja mänskliga rättigheter, demokrati, jämställdhet och motverka utanförskap, rasism och diskriminering.
- Oaktat svaret på ovan frågeställning: vill kulturborgarrådet ta bort kulturnämndens riktlinjer för främjande av mångfald och jämställdhet?

Jag är väl förtrogen med kulturnämndens riktlinjer för kulturstöd. Jag är likaledes övertygad om att det är ett problem att kulturpolitiken har blivit ett verktyg för att förverkliga politiska mål som inte har med konsten att göra. Integration, jämställdhet och regional tillväxt är alla viktiga politiska mål men ska inte blandas ihop med bedömningen av en verksamhets konstnärliga kvalitet. Instrumentaliseringen av kulturstödet sätter gränser för kulturaktörernas kreativitet.

För mig är det ett problem att syftet med kulturstödet inte är klart definierat. Ett första steg för att nå dit är således att ordentligt definiera syftet med kulturstödet. Teatrar och andra verksamheter måste få veta vad de ska förhålla sig till. Dagens detaljerade och svårbegripliga kriterier ger tyvärr liten ledning. Jag har således inlett en dialog med det fria kulturlivet om hur målen för kulturstödet ska formuleras och vilka kriterier som är de nödvändigaste. Mina ingångsvärden i denna diskussion är i huvudsak två:

1. Kulturstödet ska göra det möjligt för kulturaktörer att producera konst av hög kvalitet som inte skapas på den kommersiella kulturmarknaden. En förutsättning för detta är också att man får råd att misslyckas.

2. Konsten som produceras med hjälp av stödet ska i sin tur komma många stockholmare till del. Det innebär en uppdelning i ett konstpolitiskt och ett kulturpolitiskt mål för stödet.

Syftet med denna uppdelning är att undvika målkonflikter i bedömningen av stödet. Konst med hög konstnärlig kvalitet ska inte ställas mot verksamhet som når en specifik publik. Risken är då att stödet främjar kultur som inte har hög kvalitet, utan bara når en viss publik.

Om kvalitetskulturen ska ha någon kraft i samhället och bidra med det djup och de perspektiv som den gör anspråk på, måste den drabba så många som möjligt. Allt kan inte nå alla, men mer kan nå fler. Konstpolitiken och kulturpolitiken bör därför också ha olika anslag att fördela medel ur. För att man ska kunna få anslag för att nå en större publik måste man dock först ha klarat kvalitetskraven för stödet.

I denna diskussion är min förhoppning att alla som är intresserade vill vara med och bidra.

Stockholm den 28 april 2010

Madeleine Sjöstedt (FP)
kultur- och idrottsborgarråd